

Dotaz

Je zahraniční osoba zabývající se kolektivním investováním, na kterou se vztahuje přechodné ustanovení čl. IV zákona č. 362/2000 Sb., povinna dodržovat při své činnosti na území České republiky ustanovení zákona o investičních společnostech a investičních fondech (např. právní úpravu povinností při propagaci cenných papírů jí emitovaných apod.)?

Odpověď

Přechodné ustanovení čl. IV. zákona č. 362/2000 Sb.: „*Nejpozději do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona jsou zahraniční osoby kolektivního investování povinny uvést své postavení do souladu s tímto zákonem.*“ se vztahuje téměř výhradně k podnikatelskému oprávnění podle § 35n odst. 1 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, nelze je tedy v žádném případě interpretovat tak, že zahraniční osoby zabývající se kolektivním investováním po stanovenou přechodnou dobu nepodléhají povinnostem podle českého práva, zejména povinnostem uloženým v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech.

Ustanovení bere v úvahu, že povolení Komise pro cenné papíry vyžaduje určitý proces příprav žádosti a též poměrně náročné správní řízení, vymezuje proto dostatečný čas na to, aby zahraniční podnikatelé působící na domácím trhu mohli povolení podle novely zákona získat a nedostali se v důsledku novely, pokud jde o oprávnění k podnikatelské činnosti, do rozporu se zákonem, kterému se nemohou vyhnout. Jeho účel ovšem nesměřuje k vynětí zahraničních osob z povinností v českém právu, nezakládá regulační exterritorialitu pro vybraný okruh subjektů. Opačný závěr by působil diskriminačně vůči tuzemským podnikatelům ve stejném odvětví. Nadřazení osobní působnosti veřejnoprávní normy v uvedeném smyslu nad obvykle převažující působnost teritoriální nelze dovozovat implicitně; vzhledem k závažnosti takové úpravy a jejím velmi sporným důsledkům z hlediska ústavnosti by zákonodárce podobný krok musel učinit výslovně.

Komise pro cenné papíry proto trvá na tom, aby též zahraniční osoby kolektivního investování, které po dobu jednoho roku od účinnosti novely požívají dobrodíní čl. IV. zákona č. 362/2000 Sb. a z něj vyvozují oprávnění k podnikatelské činnosti na území České republiky, dodržovaly tuzemský právní řád a ustanovení zákona o investičních společnostech a investičních fondech podobně jako subjekty domácí, popř. držitelé povolení podle § 35n odst. 1 téhož zákona. Uvedený závěr lze ostatně opřít rovněž o explicitní dikci § 35o odst. 1 zákona o investičních společnostech a investičních fondech: „*Při výkonu **oprávněné** činnosti na území České republiky je zahraniční osoba zabývající se kolektivním investováním povinna dodržovat povinnosti stanovené právním řádem České republiky, nevyplývá-li z povahy věci něco jiného. Tato osoba je zejména povinna dodržovat povinnosti podle § 17a, 23, 25, 26 a 26a tohoto zákona.*“. O oprávněnosti činnosti zahraniční osoby kolektivního investování působící na našem území na základě čl. IV. zákona č. 362/2000 Sb. netřeba pochybovat, hypotéza citované normy tak bude jednoznačně naplněna, nezbyvá proto, než požadovat plnění dispozice. A contrario by bylo možné dovozovat, že povinnosti podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech nemá pouze, kdo poskytuje na území České republiky služby kolektivního investování **neoprávněně** – toho ovšem může Komise pro cenné papíry a další orgány státní moci postihnout právě pro neoprávněnost podnikání v České republice.

S ohledem na výše uvedené bude Komise pro cenné papíry vyžadovat plnění povinností podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech též po zahraničních osobách zabývajících se kolektivním investováním, jejichž oprávnění k činnosti v České republice se po přechodnou dobu zakládá na citovaném přechodném ustanovení, samozřejmě s výjimkou těch povinností, které z povahy věci tyto osoby dodržovat nemohou (arg. „...*nevyplývá-li z povahy věci něco jiného*...“). Vynucovat je hodlá stejně jako u osob podléhajících jejímu doзору. O každém pochybení zahraničních osob kolektivního investování Komise pro cenné papíry kromě toho zpraví příslušný orgán dozoru ve státě sídla delikventa a k této okolnosti samozřejmě významně přihlédne při rozhodování, zda takové osobě udělí povolení podle § 35o odst. 1 zákona o investičních společnostech a investičních fondech, či nikoliv.